

เชื่อเชิญเอ็มมา

โดย โนเอลล์ บาร์ริส
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

๖๖ ชมผลิตภัณฑ์ร้านอาหาร ท้องเราร้องจ๊อจ๊อ เขาหิวมากๆ! ร้านนี้ทำไก่ทอดอร่อยที่สุดในโลก ครอบครัวของเขามักจะมาที่นี่หลังจากซ้อมฟุตบอล

แซมกับคุณแม่เดินไปที่เคาน์เตอร์ “สวัสดีเอ็มมา!” แซมกล่าว เอ็มมาเป็นพนักงานคนโปรดของพวกเขา เธอมีท่าทางเป็นมิตรและใจดีเสมอ

“ซ้อมฟุตบอลวันนี้เป็นไงบ้าง?” เอ็มมาถามพลางยิ้มกว้าง “ดีมากครับ เราจะชนะการแข่งขันครั้งนี้!” แซมบอก “เธอต้องกลับมาเล่าให้ฉันฟังทั้งหมดนะ” เอ็มมากล่าว แซมยิ้ม แล้วครอบครัวของเขาก็สั่งอาหาร

อาทิตย์ต่อมาทีมแซมชนะ! เขารอที่จะเล่าให้เอ็มมาฟังไม่ไหวเต็มที่ แต่เอ็มมาไม่ได้อยู่ที่ร้านอาหาร เธอไม่อยู่ที่ร้านในช่วงอาทิตย์ถัดไปเช่นกัน แซมคิดถึงเธอไม่ก็สัปดาห้ต่อมา ครอบครัวของแซมมาที่ร้านอาหารอีกครั้ง แซมเห็นเอ็มมากำลังทำความสะอาดโต๊ะ เขารีบเข้าไปทักทาย

“คุณกลับมาแล้ว!” แซมกล่าว “เราคิดถึงคุณ” “เราดีใจมากที่ได้เจอคุณอีกครั้ง” แม่กล่าว “ขอบคุณค่ะ” เอ็มมายิ้มเล็กน้อย แต่สายตาของเธอดูเศร้าจริงๆ

แซมอยากปอบใจเอ็มมา เขาจะทำอะไรได้บ้าง?

“คุณเป็นอะไรไปเล่า?” แซมถาม “ไม่ค่ะ สามี่ของฉันเสียชีวิตแล้ว นั่นคือเหตุผลที่ฉันไม่ได้มาที่นี่”

คุณแม่กอดเอ็มมา พอเห็นเอ็มมาเศร้าทำให้แซมเศร้าด้วย

เมื่อได้อาหารแล้ว แซมช่วยยกถาดไปที่โต๊ะ เขาอดคิดถึงเรื่องที่เอ็มมาเศร้าไม่ได้ เขานั่งลง แต่ไม่รู้สักอย่างกินอะไร เขาต้องการช่วยให้เธอรู้สึกดีขึ้น แต่เขาจะทำได้บ้าง?

แล้วแซมก็นึกบางอย่างออก อธิการของพวกเขามอบการ์ดใบเล็กให้ทุกครอบครัวที่โบสถ์ในคาร์ตบอกว่าผู้คนสามารถดูการประชุมใหญ่สามัญทางโทรทัศน์หรือฟังทางวิทยุได้เวลาไหนบ้าง อธิการบอกว่าการประชุมใหญ่เป็นช่วงเวลาที่ยอดเยี่ยมที่จะรู้สึกถึงสันติสุข

“แม่ครับ เราให้การ์ดเอ็มมาสำหรับการประชุมใหญ่สามัญได้ไหมครับ?” แซมถาม ถ้าเอ็มมาดูการประชุมใหญ่ อาจช่วยให้เธอรู้สึกดีขึ้นบ้าง

“นั่นเป็นความคิดที่ดีนะ” คุณแม่เอื้อมมือไปหยิบการ์ดในกระเป๋ “นี่จ่ะ” เธอกล่าว “ลูกเอาใบนี้ไปให้เธอได้เลย” แซมรับการ์ดจากคุณแม่ เขาเดินไปที่เคาน์เตอร์แล้วถามพนักงานว่าเขาขอคุยกับเอ็มมาได้ไหม

“ผมต้องขอโทษด้วยครับ แต่ตอนนี้เธอยังอยู่” ชายคนนั้นพูด “ไม่เป็นไรครับ” แซมกล่าว “ช่วยเอาการ์ดใบนี้ไปให้เธอได้ไหมครับ? เป็นการ์ดเชิญให้ดูการประชุมใหญ่พิเศษสำหรับโบสถ์ของผม” แซมยื่นการ์ดให้ชายคนนั้น “คุณดูได้ด้วยนะครับ!” ชายคนนั้นยิ้ม “ขอบใจนะ! ฉันจะเอาไปให้เธอแน่นอน”

เมื่อแซมเดินกลับไปโต๊ะ เขารู้สึกอบอุ่นในใจ “เป็นอย่างไรบ้างจ่ะ?” คุณแม่ถาม “เอ็มมากำลังยุ่งอยู่ครับ ผมเลยให้การ์ดกับพนักงานอีกคนเพื่อเอาไปให้เธอ” แซมกล่าว “ตอนนี้มีสองคนที่จะได้เห็นการ์ดแล้ว! บางทีทั้งสองคนอาจจะมาดูการประชุมใหญ่แล้วรู้สึกถึงสันติสุข” ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นในquam

ภาพประกอบโดย คริสติน เอ็ม. ฟานเดอร์

ท่านจะเชิญใครมาโบสถ์หรือทำกิจกรรมได้บ้าง?